

Úvodem

Vzpomínání učitelů TV na školní tělesnou výchovu

Pro druhé číslo časopisu TVSM jsme vyzpovídali Mgr. Petru Šebelkovou, absolventku FTVS UK v učitelské aprobaci tělesná výchova a biologie. Momentálně Petra Šebelková učí na základní škole ve známém lyžařském středisku Harrachov. Své žáky vede k všestrannosti, neboť si sama prošla velice pestrou pohybovou přípravou, která vyústila až k medailovým ziskům na atletických mistrovstvích ČSR i ČSSR v dorostenecké i juniorské kategorii. Stačí připomenout účast v reprezentačním dresu v rámci mezistátních utkání ve vícebojích jak v kategorii juniorek, tak i dospělých. Dále pak mistrovské tituly v kategorii juniorek v trojskoku (mistryně ČSFR) a v běhu na 400 m překážek (mistryně ČR) a zároveň medailová umístění jak na přeborech ČSFR, tak i ČR (2. a 3. místo v sedmiboji v kategorii juniorek; v letech 1992–1997 pak v kategorii dospělých 2× 2. místo v sedmiboji i v pětiboji, 5× 3. místo v sedmiboji i v pětiboji).

Jak jste vnímala jako žákyně školní tělesnou výchovu?

Na tělocvik na základní škole vzpomínám moc ráda. Jako krasobruslařka jsem chodila na sportovní školu se zaměřením na lední hokej (ZŠ U Školy v Liberci). Přesto jsme se účastnili spousty sportovních akcí – přespolní běhy, „Dukeláky“ či „Sokoláky“, soutěže hlídek, plavání, atletické soutěže, turnaje ve volejbalu a basketbalu... Na střední škole (Gymnázium F. X. Šaldy v Liberci) jsem se intenzivně věnovala atletice – vícebojům, byla jsem členkou TSM (pozn. Tréninkové středisko mládeže) a posbírala i nějaké medaile z mistrovství ČSR či ČSSR v dorosteneckých a juniorských kategoriích. Hodin tělesné výchovy jsem se normálně účastnila a bavily mě. Zažily jsme spoustu legrace, protože i „nesportovkyně“ se do hodin zapojovaly a vzájemně jsme si fandily.

Kde jste vystudovala tělesnou výchovu a jak Vás studium ovlivnilo pro budoucí učitelskou profesi?

Tělesnou výchovu jsem vystudovala na FTVS UK v Praze. Vybrala jsem si učitelskou aprobaci tělesná výchova a biologie. Studovala jsem v době „posametové“ 1990–1995. Ráda vzpomínám na výuku všech sportů, sportovní kurzy a akce. Na fakultě jsem poznala spoustu výborných pedagogů, především na katedře atletiky, kde jsem dělala i specializaci. Fakulta mě určitě připravila na budoucí tělocvikářskou profesi po stránce pohybové i didaktické. Po absolvování a nástupu do své první školy (ZŠ Dobiášova, Liberec) jsem ještě měla to štěstí, že se mým kolegou stal Petr Jeřábek (pozn.: dnes odborný asistent na katedře tělesné výchovy Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické Technické univerzity v Liberci a úspěšný atletický trenér) a ten mi ukázal tu opravdovou tělocvikářskou praxi, ze které těžím dodnes.

Jaké máte podmínky pro školní tělesnou výchovu v rámci své učitelské profese? Jací byli a jsou žáci?

V průběhu mé tělocvikářské praxe jsem poznala více typů škol. Začínala jsem na škole se třídami zaměřenými na atletiku. Tam byly výborné podmínky pro tělesnou výchovu – 5 hodin týdně (dvě dvouhodinovky zaměřené především na gymnastiku a sportovní hry a jedna hodina plavání), kromě toho ještě dvakrát týdně odpolední tréninky atletiky a zimní a letní soustředění. V této souvislosti bych chtěla připomenout, že jednou z

absolventek tohoto systému byla i pozdější dvojnásobná mistryně světa (2013 a 2015) a olympijská medailistka (bronz na OH 2012) v běhu na 400 m překážek Zuzka Hejnová. Potom jsem dva roky působila na malotřídní škole nedaleko Staré Boleslavi. Tam jsem si s dětmi užívala především tělocvik v přírodě v okolních lesích.

Nyní již dvanáct let učím na základní škole v Harrachově. A snažím se spojit obě svoje zkušenosti z předešlých let – všestranný základ a pohyb v přírodě. Většina dětí tady v Harrachově sportuje, od malička sjezdují, běhají či skáčou na lyžích. Hodin tělocviku je však málo a i v souvislosti se současným životním stylem většině z nich chybí základní všestrannost, která je základním pilířem osvojování dalších pohybových dovedností.

Jak se díváte na současnou úroveň školní tělesné výchovy?

Úroveň současné školní TV se určitě velmi liší. Je to odraz současného života celé společnosti. Jsou školy, kde je radost s dětmi cvičit, ale určitě je hodně těch, kde se žáci opakovaně omlouvají z hodin, vyhýbají se pohybu nebo hodiny svým chováním narušují. Proto přeji všem svým tělocvikářským kolegům a kolegyním hodně trpělivosti, energie a zdraví.

Mnohokrát děkuji za rozhovor.

Za výkonnou redakci **Aleš Kaplan**

Distanční „výuka“ a incidence Covid-19

Jiří Suchý, UK FTVS, Praha

V prosinci loňského roku publikoval Xue a kol. (2020) aktualizovanou metaanalýzu hodnotící faktickou roli dětí v přenosu infekce Covid-19, který se rozšířil z Číny, ve škole. Analyzovány byly především studie dokumentující přenos choroby pozitivními dětmi, dále studie přinášející nepřímé důkazy o přenosu nemoci symptomatickými či asymptomatickými dětmi a články analyzující ohniska nákazy ve školách. Autoři dohledali celkem jen cca 50 studií, přičemž k problematice Covid-19 byly publikovány již nižší desítky tisíc studií. Přímých důkazů dokumentovaného přenosu nemoci dětmi ve školách bylo publikováno jen velmi málo. Tři studie prokázaly vznik ohniska ve škole přenosem z nakaženého dítěte, zatímco čtyři další studie neprokázaly přenos nákazy na ostatní děti či učitele. Data ze sedmi studií a vládních databází ukázala podíl dětí mezi potvrzenými případy Covid-19 ve 29 zemích v širokém rozmezí od 0,3 % (ve Španělsku) do 13,8 % (v Argentině), což samozřejmě může být ovlivněno různými faktory, včetně míry testování dětí.

Rozhodně tedy nelze říci, že v současné době máme k dispozici robustní důkazy, které by jasně kvantifikovaly, jakou mírou se děti podílejí na přenosu Covid-19. Z dosud publikovaných prací se však zdá, že role dětí v přenosu onemocnění je spíše omezená.

Uvedená data přinášejí značné pochybnosti o správnosti uzávěry škol, které mají velmi negativní vliv nejen na samotný proces vzdělávání, ale představují také zásadní sociální a psychický stresor nejen pro děti samotné, ale i pro jejich rodiče.

Bibliografické citace

DZÚROVÁ, D., HULÍKOVÁ, K. Covid nám už sebral 85 000 let. *Tempus Medicorum* (časopis ČLK), 2020, 29(12).

- JOHANSSON, A. SARS-CoV-2 Transmission From People Without Covid-19 Symptoms. *JAMA Netw Open.*, 2021, 4(1).
- PERSSON, J. F. P. Monitoring the Covid-19 epidemic with nationwide telecommunication data, *arXiv.org*. 2021 (zatím neprošlo recenzním řízením).
- XUE, L. a kol. The role of children in the transmission of SARS-CoV2: updated rapid review Marshall Dozier. *J. Glob. Health.*, 2020, 10(2).

Využitie digitálnych médií pri výučbe športových hier

Gustáv Argaj, Fakulta telesnej výchovy a športu, Univerzita Komenského v Bratislave
Jaroslava Argajová, Gymnázium Novohradská, Bratislava

V poslednom období sa v telesnej a športovej výchove čoraz viac presadzuje využívanie rôznych digitálnych technológií, aj keď ich využitie je do určitej miery limitované špecifickými podmienkami telocviční a ihrísk. Treba si však uvedomiť, že súčasná generácia žiakov a študentov má o digitálne technológie veľký záujem, a tí si nevedia život bez počítačov, mobilov a internetu ani predstaviť. To je dôležitý impulz, na ktorý musia súčasné školy reagovať a hľadať možnosti ako digitálne technológie začleniť do výučby. Vývoj v tejto oblasti už smeruje predovšetkým na informačné a komunikačné technológie. Poznatky o využití digitálnych technológií pri výučbe telesnej výchovy publikovali Caesy, Goodyear & Armour (2017). Tí zistili prevažne pozitívne efekty, predovšetkým vďaka inštruktážnym videám a možnosti vytvárať hernú štatistiku družstva, ktorá umožňuje identifikovať kladné a záporné herné činnosti pri hre. Podobne Dober (2019) uvádza konkrétne možnosti využitia médií vo vyučovaní telesnej výchovy, napríklad fotografie a kinogramy zobrazujúce techniku herných činností, videá a pohybové animácie zamerané na poskytovanie spätnej väzby a pod. Vznikajú aj rôzne webové stránky, ktoré poskytujú pomoc v rámci digitálneho vzdelávania (napr. www.knsu.de).

Využitie digitálnych technológií pri výučbe športových hier sme overovali v rámci projektu KEGA „Tvorba učebných textov a učebných pomôcok pre učiteľov telesnej a športovej výchovy na základných a stredných školách so zameraním na športovú hru basketbal“.

Prehľad použitej a odporúčanej literatúry

- AMERICAN SPORT EDUCATION PROGRAM. *Coaching Basketball Technical and Tactical Skills*. 1. vyd. Champaign, IL: Human Kinetics, 2007. 263 s.
- ARGAJ, G. Používanie materiálnych didaktických prostriedkov pri výučbe športových hier. In: J. Slovák et al. *Didaktika športových hier*. Bratislava: Fakulta telesnej výchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislave, 1993, s. 166–170.
- ARGAJ, G., REHÁK, M. *Teória a didaktika basketbalu II*. 1. vyd. Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, 2007. 137 s.
- DOBER, R. Medieneinsatz im Sportunterricht. *Sport Praxis*, 2019, 60(Sonderheft), s. 7–12. ISSN 0176-5906.
- DOBRÝ, L. *Malá škola basketbalu*. 1. vyd. Praha: Olympia, 1986. 196 s.
- DOBRÝ, L., TOMAJKO, D., VELENSKÝ, M., TŮMA, M., HÁP, P., ŠAFAŘÍKOVÁ, J., ŠAFAŘÍK, V., ARGAJ, G. Integrovaná praxe ve sportovních hrách. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2011, 77(2), s. 7–17. ISSN 1210-7689.
- CASEY, A., GOODYEAR, V., ARMOUR, K. *Digital Technologies and Learning in Physical Education*. London and New York: Routledge. ISBN 978-1-138-94728-3.

- NEUMANN, H. *Richtig Basketball*. 7. vyd. München: BLV Buchverlag, 2017. 127 s.
- SCHOWALTER, D. *Coaching Youth Basketball*. 5. vyd. Champaign, IL: Human Kinetics, 2009. 264 s.
- SKALKOVÁ, J. *Obecná didaktika*. 2. vyd. Praha: Grada Publishing, 2007. 328 s.
- VELENSKÝ, M. *Pojetí basketbalového učiva pro děti a mládež*. 1. vyd. Praha: Nakl. Karolinum, 2008. 223 s.
- WISSEL, H. *Basketball. Steps to Success*. 3. vyd. Champaign, IL: Human Kinetics, 2012. 355 s.

PNF jako strečinková metoda a její využití ve sportu

Jaroslav Křištofič, UK FTVS, Praha

Pro současnost je charakteristický permanentní tok informací z různých oborů lidské činnosti a jejich sdílení ve snaze využít nových poznatků i mezioborově. V rámci tohoto sdílení je patrná výrazná propojenost mezi medicínou, respektive fyzioterapií a sportem. Provádění sportovních aktivit, a to nejen na vrcholové úrovni souvisí s péčí o pohybový systém jedince jak ve smyslu prevence, tak řešení akutních stavů. Do této oblasti spadá i strečink, respektive aplikace protahovacích cvičení za účelem předcházení zkrácení svalů, zachování jejich elasticity a kompenzace svalových dysbalancí. Právě zde jsou stále častěji využívány techniky převzaté z fyzioterapie a dá se říci, že se staly v této oblasti standardními nástroji. Jedná se o techniky PIR (postizometrická relaxace) a především PNF (proprioceptivní neuromuskulární facilitace). Tyto rozdílné pojmy jsou si v praktickém provádění dost podobné, avšak vykazují významné funkční odlišnosti, které je nutné při jejich aplikaci respektovat. Postupem času dochází k diverzifikaci, kdy lze každou z těchto technik provádět více možnými metodami. Podnětem k sepsání tohoto příspěvku je skutečnost, že v literatuře a internetových zdrojích dochází někdy k zaměňování těchto pojmů a k nekorektnímu popisu dílčích metod, především u středně odborných sdělení. Proto se v následujícím textu pokusím o sdílné vymezení rozdílu mezi těmito technikami a o popis základních metod používaných ve sportu.

Literatura

- ADLER, S. S., BECKERS, D. & BUCK, M. *PNF in practice: An illustrated guide*. Berlin: Springer, 2008.
- ALTER, M. J. *Strečink*. Praha: Grada Publishing, 1999.
- HINDLE, K. B., WHITCOMB, T. J., BRIGGS, W. O. & JUNGGI, H. Proprioceptive neuromuscular facilitation (PNF): Its Mechanisms and effects on range of motion and muscular function. *Journal of Human Kinetics*, 2012, 31, 105–113.
- HOLUBÁŘOVÁ, J. & PAVLŮ, D. *Proprioceptivní neuromuskulární facilitace*. 2., upr. vyd. Praha: Karolinum, 2011.
- KOLÁŘ, P. et al. *Rehabilitace v klinické praxi*. Praha: Galén, 2009.
- LEWIT, K. *Manipulační léčba*. Praha: Česká lékařská společnost J. E. Purkyně, 1995.
- LEWIT, K. *Manipulační léčba*. Praha: Sdělovací technika, 2003.
- MAHIEU, N. N., COOLS, A., De WILDE, B., BOON, M. & WITVROUW, E. Effect of proprioceptive neuromuscular facilitation stretching on the plantar flexor muscle-tendon tissue properties. *Scand. J. Med. Sci. Sports*, 2009, 19(4), 553–560.

NAKAMURA, M., IKEZOE, T., TAKENO, Y. & ICHIHASHI, N. Effects of a 4-week static stretch training program on passive stiffness of human gastrocnemius muscle-tendon unit in vivo. *Eur. J. Appl. Physiol.*, 2012, 112(7), 2749–2755.
TLAPÁK, P. *Posilování kloubní kondice*. Praha: ARSCI, 2014.

Náměty pro školní atletiku (IV. část)

Atletika v době covidové inaktivity

Aleš Kaplan, Linda Komínková, Jitka Vindušková, Jan Feher, UK FTVS, Praha

V tomto čísle bychom se chtěli zamyslet nad možnostmi, které nabízí atletika pro období covidové inaktivity. K problematice nutnosti pohybových aktivit při absenci řízené školní tělesné výchovy v období, které nás ovlivňuje již rok, byly již v časopise *Tělesná výchova a sport mládeže* články publikovány. Proto jsme se rozhodli pro tentokrát mírně opustit tradiční možnosti nabídky našich námětů pro školní atletiku a přesunout se do každodenní reality tohoto období. Domníváme se, že samotní učitelé tělesné výchovy na všech stupních škol přicházejí s nabídkou různých pohybových aktivit a nejen to. Můžeme také sledovat on-line cvičení pro jejich žáky, ale i určité výzvy, kterými chtějí v této složité době své žáky přesvědčit, že dokáží sami ovládat své tělo v různých pohybových úkolech. Je dobré, že učitelé takto přistupují k podmínkám, které jsou velice omezeny. V tomto článku tedy respektujeme různé přístupy učitelů tělesné výchovy, které vedou k udržení alespoň nějaké pohybové aktivity u jejich žáků. Zároveň však nabízíme i další možnosti, jak atletiku v těchto podmínkách využívat. Vždyť atletiku můžeme provádět v nejjzákladnější podobě v různých podmínkách a díky rozmanitosti jejích jednotlivých disciplín zde může najít pohybové uplatnění opravdu každý. V této restriktivní době mohou žáci využít spíše domácí podmínky (zahradka, trávník před domem apod.), případně dostupné okolí domu, které je vymezeno vládními opatřeními. Zároveň se očekává, že kromě učitele tělesné výchovy na žáka působí i samotný rodič. Proto bychom chtěli pro níže uvedené činnosti s atletickým obsahem zdůraznit i roli rodiče. V dnešní části se tedy zaměříme na nabídku pohybových činností, které by se daly provozovat v omezených podmínkách domova a blízkého okolí domova.

Soupis literatury

HNÍZDIL, J., VOJTÍKOVÁ, L., VAŘEKOVÁ, J. Využití orientačních aktivit jako podpory pohybu při distančním vzdělávání. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2020, 86(6), 31–37.
CHOUTKOVÁ, B., FEJTEK, M. *Atletika pro 5. – 8. ročník základní školy*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1991. 112 s.
KAPLAN, A., FEHER, J. Běžecské atletické cvičení v přírodě. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2015, 81(2), s. 36–40. ISSN 1210-7689.
KAPLAN, A., BARTŮNĚK, J. NEUMAN, J. *Skáčeme, běháme a hrajeme si venku i pod střechem*. 3 vyd. Praha: Portál, 2015. 150 s.
KAPLAN, A., VÁLKOVÁ, N. *Atletika pro děti a jejich rodiče, učitele a trenéry*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2009. 122 s.
KAPLAN, A., VINDUŠKOVÁ, J., METELKOVÁ T. (2020), Atletika v terénu. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2020, 86(2), 36–40. ISSN 1210-7689.
KOTLÍK, K. Školní tělesná výchova – její pojetí a postavení v době pandemie Covid-19. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2020, 86(3), 2–6.

SUCHÝ, J. Inaktivita a vládní opatření v souvislosti s Covid-19. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2020, 86(6), 2–6.

THIRION, JP., LACROIX, M. *Anim' Athlé.* „L'activité athlétique à l'école“ Paris: FFA et USEP, 2017. 144 pp.

VINDUŠKOVÁ, J., KAPLAN, A., METELKOVÁ, T. *Atletika*. 1. vyd. Praha: Svoboda, 1998. 64 s.

VAŠÍČKOVÁ, J., VLČEK, P., VALOVÁ, M. Učitelé TV v době pandemie (výsledky bleskového online průzkumu) *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2020, 86(5), 2–9.

VRBAS, J., TRÁVNÍČEK, M., ŠAUEROVÁ, M. *Atletika v předškolním a mladším školním věku – učební materiál*. Brno: MU, 2013. 86 s.

Odkazy na internetové zdroje

https://www.leichtathletik.de/fileadmin/user_upload/09_Jugend/Praxis_fuer_Schule_und_Verein/2017_Uebung_der_Woche/UebungderWoche_KW34_Lauf_LaufMemory.pdf

https://www.leichtathletik.de/fileadmin/user_upload/09_Jugend/Praxis_fuer_Schule_und_Verein/2017_Uebung_der_Woche/UebungderWoche_KW30_Sprung_Reifenchoreographie.pdf

https://www.leichtathletik.de/fileadmin/user_upload/09_Jugend/Praxis_fuer_Schule_und_Verein/2017_Uebung_der_Woche/UebungderWoche_KW36_Lauf_Lauf-Bingo.pdf

https://www.leichtathletik.de/fileadmin/user_upload/09_Jugend/Praxis_fuer_Schule_und_Verein/2017_Uebung_der_Woche/UebungderWoche_KW41_Lauf_Orientierungslauf.pdf

https://www.leichtathletik.de/fileadmin/user_upload/09_Jugend/Praxis_fuer_Schule_und_Verein/2017_Uebung_der_Woche/Übung_der_Woche_KW42_Wurf_ObenGewinnt.pdf

Žák s onkologickým onemocněním a tělesná výchova

Jana Jagerová, Klára Daďová, UK FTVS, Praha

Přestože jsou onkologická onemocnění u dětí relativně vzácná, je možné, že se ve své praxi s takovým žákem, případně studentem potkáte. Jako učitelé můžete být dokonce jedním z prvních, kteří si všimnou nápadných výkyvů výkonnosti či jiných projevů onemocnění v hodinách tělesné výchovy.

Při akutní léčbě žák obvykle školu nenavštěvuje. Vyučování a případné pohybové aktivity jsou formou fyzioterapie či herní terapie realizovány v rámci zdravotnického zařízení.

V době, kdy se žák vrací po náročné a mnohdy relativně dlouhé léčbě zpátky do školy mezi vrstevníky, může pociťovat ostych okolí a obavy z přijetí, proto je žádoucí ho co nejvíce zapojit do kolektivu – a to i v rámci tělesné výchovy a pohybových aktivit. Učitel by měl komunikovat jak se samotným žákem, tak s rodiči (zákonnými zástupci) a jejich prostřednictvím také s ošetřujícím lékařem, který pohybové aktivity doporučuje. Pokud je to jen trochu možné, doporučuje se žáka z hodin tělesné výchovy neuvolňovat, ale zapojit ho do hodin s přihlédnutím k jeho zdravotnímu stavu. Pohybové a zejména pak psychomotorické aktivity pomáhají žákům skrze pohyb, vnímání, hru a kreativitu utvářet osobnost.

Použitá a doporučená literatura

Česká onkologická společnost České lékařské společnosti J. E. Purkyně. *Pacient a rodina* [online]. 2020. Dostupné z <https://www.linkos.cz/pacient-a-rodina/>.

DAĐOVÁ, K., RADVANSKÝ, J., RADVANSKÁ, J. Metabolický syndrom – hrozba pro pacienty s anamnézou onkologického onemocnění v dětském a adolescentním věku? *Medicina Sportiva Bohemica et Slovaca.*, 2014, 23(3), 115–117.

KEPÁK, T., BLATNÝ, M., VLČKOVÁ, I. et al. Následky léčby dětských nádorových onemocnění v oblasti neurokognitivních funkcí a jejich vliv na kvalitu života. *Pediatr. pro Praxi*, 2007, 8(6), 353–357.

KOUTECKÝ, J., KABÍČKOVÁ, E., STARÝ, J. *Dětská onkologie pro praxi*. 1. vyd. Praha: Triton, 2002. ISBN 80-7254-288-5.

KOWALCZYK, J. R. *Evropské standardy v péči o onkologicky nemocné děti*. Varšava, 2009.

KRAHULOVÁ, M. & VORLÍČEK, J. *Akutní leukémie, Informace pro pacienty a jejich blízké*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 1998. 24 s.

KREJČÍ, D., ZAPLETALOVÁ, M., SVOBODOVÁ, I. et. al. (2018). Epidemiologie nádorů u dětí a adolescentů v období 1994–2016 v České republice. In: *XLII. Brněnské onkologické dny*. Brno, 2018. ISSN 0862-495X. Dostupné z <https://ccc-is.uzis.cz/res/file/publikace/poster-brnenske-onkologicke-dny-2018.pdf>.

Ústav zdravotnických informací a statistiky České republiky, Institut biostatistiky a analýz LF MU (ÚZIS ČR). *Czech Childhood Cancer Information System* [online]. Dostupné z <https://ccc-is.uzis.cz/>.

VIŇA, C. C., WURZ, A. J., CULOS-REED, S. N. Promoting physical activity in pediatric oncology. Where do we go from here? *Front. Oncol.*, 2013, 12(3), 173. doi: 10.3389/fonc.2013.00173. PMID: 23875168; PMCID: PMC3709134.

VYHLÍDAL, T. & Ješina, O. *Pohybové aktivity v dětské onkologii*. Praha: Powerprint, 2014.

VYHLÍDAL, T., JEŠINA, O. & HOLICKÁ, K. Pohybové aktivity realizované dětmi s onkologickým onemocněním ve věkové kategorii 11–15 let (pilotní studie diSHBSC). *Tělesná kultura*, 2016, 39(2), 63–70. doi: 10.5507/tk.2015.018.

VYHLÍDAL, T., HOLICKÁ, K. & JEŠINA, O. Projekt Krtek v síti. *Studia sportiva*, 2013, 7(3), 315–321.

VYHLÍDAL, T., JEŠINA, O. & HOLICKÁ, K. Životní způsob a jeho vybrané determinanty u dětí s onkologickým onemocněním. *Studia sportiva*, 2013, 7(3), 321–330.

Poněšický survival 2002–2021 – ohlédnutí s výhledem

Martin Pádívý, PedF UK, Praha

Poněšický survival vznikl už před dvaceti lety jako outdoorová víkendová soutěž dvojic převážně ze sportovního akademického prostředí. V průběhu let se vyvíjel. Od roku 2010 mohou v závodech soutěžit dvojice, kde je jeden ze sportovců na vozíku. Ze závodu se tak stal unikátní projekt integrace tělesně postižených do společnosti formou outdoorových aktivit, což nabízí ve svém důsledku obohacení obou skupin. Cílem článku je tedy ohlédnutí za bezmála dvacetiletou historií závodu a připomenutí 10. výročí inkluzivního Poněšického survivalu.

Odkaz na webové stránky

www.survivalponesice.cz

<https://vozejkov.cz/cz/aktuality/sport-2/ponesicky-survival-2020-3>

<https://sk-svarov.cz/ponesicky-survival-2020-24-hodinovy-prirodni-teamovy-zavod-dvojic/>

Projekt Pohyb pro inkluzi v posledním roce jeho realizace

Ilona Pavlová, Klára Daňová, katedra zdravotní TV a TVL, UK FTVS, Praha

Projekt s názvem „Podpora společného vzdělávání v oblasti školní tělesné výchovy a pohybově orientovaných programů“ (reg. č. CZ.02.3.62/0.0/0.0/16_0 37/0004664) – zkráceně *Pohyb pro inkluzi* byl schválen a od září 2017 realizován pod odbornou záštitou Univerzity Karlovy, Fakulty tělesné výchovy a sportu. Naším hlavním cílem byla podpora dětí se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP) a jejich vrstevníků v oblasti společného vzdělávání, a to především v hodinách tělesné výchovy, dále pak metodická podpora jejich pedagogů, pořádání volnočasových a osvětových akcí. Do projektu se zapojilo 14 pražských základních škol (Praha 2 – ZŠ Na Smetance, ZŠ Londýnská; Praha 4 – ZŠ Na Líše; Praha 5 – ZŠ Grafická, ZŠ Waldorfská, ZŠ Drtinova, ZŠ Tyršova; Praha 6 – ZŠ Dědina, ZŠ Červený vrch, ZŠ Emy Destinnové, ZŠ Věry Čáslavské; Praha 7 – FZŠ Umělecká; Praha 10 – ZŠ Veronské nám.; Praha 13 – ZŠ Janského), další byly podporovány dílčími aktivitami (například jednorázová osvětová akce, zasílání noviněk atd).

Realizace projektu byla zajišťována devítičlenným realizačním týmem projektu. Administrativní tým projektu byl tvořen projektovou manažerkou, finančním manažerem a administrativní asistentkou. Odborný tým se v každém monitorovacím období skládal z pozic odborného garanta, hlavního metodika, metodického pracovníka a 3 konzultantů aplikovaných pohybových aktivit (APA). O této pracovní pozici referuje jak článek TVSM č. 1/2018, tak publikace Ješiny a kol. (2020).

Literatura

- DAŇOVÁ, K., CAHLÍKOVÁ, M., ŠÍREROVÁ, K. et al. *Kapitoly z praxe aplikované tělesné výchovy*. Praha: UK FTVS, 2020. Dostupné z https://pohybproinkluzi.ftvs.cuni.cz/images/soubory/Kapitoly_z_praxe_ATV_MIP_2020.pdf.
- DAŇOVÁ, K., VĀŘEKOVÁ, J., MAĀROVÁ, A. et al. *Nebojte se žáka se SVP*. Praha: UK FTVS, 2020. Dostupné z https://pohybproinkluzi.ftvs.cuni.cz/images/soubory/Nebojte_se_zaka_se_SVP_v_TV_MIP_2020.pdf.
- DAŇOVÁ, K., ŠTUFKOVÁ, M., CAHLÍKOVÁ, M. et al. *Teambuildingové akce pro třídy žáků v inkluzi*. Praha: UK FTVS, 2020. Dostupné z https://pohybproinkluzi.ftvs.cuni.cz/images/soubory/Metodika_teaching_MIP_2020.pdf.
- JEŠINA, O., KUDLÁČEK, M., TOMOSZEK, M. et al. *Otázky a odpovědi aplikované tělesné výchovy I*. Olomouc: UP v Olomouci, 2020. Dostupné z https://apa.upol.cz/images/Je%C5%A1ina-Aplikovan%C3%A1_TV1_final.pdf.
- JEŠINA, O., KUDLÁČEK, M., TOMOSZEK, M. et al. *Otázky a odpovědi aplikované tělesné výchovy II*. Olomouc: UP v Olomouci, 2020. Dostupné z https://apa.upol.cz/images/Je%C5%A1ina-Aplikovan%C3%A1_TV2_final.pdf.